

[Birgit Busk.]

med forberedelsen af de første atomdrevne kraftværker, som skal sikre det danske samfund energi til priser, der ikke slår bunden ud under vor økonomi og vor betalingsbalance. Også af den grund ser jeg gerne hele vort energiproblem samlet under en fælles ledelse, således at forsinkelser på grund af koordineringsbesvær mellem forskellige ministerier undgås.

Når alternativerne vejes mod hinanden, tror jeg, at atomkraften med alt, hvad den indebærer af fare og risiko, er at foretrække. Vi har i dag kniven på struben, hvad vor energiforsyning angår, og vi kan forudse, at forholdene i fremtiden ikke bliver lettere. Det er derfor bydende nødvendigt, at vi meget hurtigt træffer beslutning om den fremtidige energipolitik, og at den realiseres i et lige så hurtigt tempo.

Rosing (Grønland):

I handelsministeriets redegørelse om Danmarks energiforsyning er Grønland berørt med forsigtige vendinger vedrørende spørgsmålet om eventuelle olieressourcer samt kul og uranforekomster. De to sidstnævnte mineraler har man nogenlunde kendskab til med hensyn til kvantiteten og lødigheden. Det er klart, at man under denne energidebat ikke går helt uden om Grønland, hvis formodede og allerede konstaterede mineraler i givet fald kan give bidrag til løsning af det problem, vi i dag taler om.

Da Danmark er ramt af oliekrisen, er vi i Grønland også ramt, fordi vi i den moderne tid også er gået over til flydende brændsel som så mange andre lande. Ligesom denne energikrise er belastende for Danmarks økonomiske situation, er den ganske automatisk det samme for os. Vi er jo i samme båd.

Som man ved, er der i de senere år fundet rige olieforekomster i den arktiske del af Nordamerika. Ud fra vort kendskab til olieførende lag af jordskorpen og fortsættelsen af geologiske forekomster fra det amerikanske kontinent til Grønland, går man ud fra, at der må findes olie i den grønlandske fastlandssokkel, altså i Davidsstrædet og i Østgrønland, hvor isforholdene vil være en trussel for ethvert forsøg på eventuel udvinding af olie, hvis den overhovedet findes i disse områder, navnlig i vinterhalvåret, og

skabe en alvorlig risiko for pattedyr, havpattedyr, fisk og fugle, som for mange grønlandere er ernæringsmæssigt uundværlige og giver indtjeningsmuligheder, hvor andre svigter.

Disse formodede olieområder ligger tillige på grænsen af den teknologiske formåen, som den kendes i dag. Af den grund er det for os grønlandere trods oliekrisen en nødvendighed, at man ikke forhaster sig. Man må for det første foretage forundersøgelser og efterforskning, og i tilfælde af konstatering af olieforekomster er det for os livsnødvendigt, at man helt garderer sig mod forureningsfare for de nævnte dyrearters skyld. Nok har man en hel del erfaringer fra boretårne i farvande på isfrie områder; noget andet er det, når det drejer sig om arktiske områder, hvor naturkræfter som ismasserne i mange tilfælde kan være teknikken overlegne. Her ligger en katastrofal forureningsfare, man må regne med.

Som sagt er vi i Grønland gået over til flydende brændsel, og har således nedlagt en kulmine i Qutdligssat for et par år siden. Det skete før energikrisen. Dette kulbrud har igennem årene haft millionunderskud hvert år. Der er ingen havn, og kullagene er af nyere dato. Det ville være noget andet, hvis man i sin tid i stedet for i Qutdligssat havde anlagt kulbrud på den anden side af Vejgat ved Atanikerdluk på Nugssuaqhalvøen, hvor der er havn, og hvor store kulforekomster fra kridttiden findes. De totale forekomster her anslås mindst at være 100 mill. t, hvis brændværdi anses at ligge i gennemsnit mellem britiske og polske kul. I redegørelsen side 59 står der bl. a.:

„Olieforbruget kan på mange områder erstattes af kul, og der er næppe tvivl om, at kullene i de kommende år vil opleve en renaissance.“

Her er der i al tydelighed peget på den mulighed, at kullene kan få en betydning som energikilde, når olieressourcer ebber ud, hvis man ikke i den kommende tid har fundet en anden utraditionel energikilde.

Direktøren for Grønlands geologiske undersøgelser, Ellitsgaard-Rasmussen skrev i tidsskriftet „Dansk industri“ i februarnummeret i år bl. a., at de grønlandske kul kan få betydning for gasudvinding, og at en kontant viden om forholdene, uanset om fremtidige undersøgelser fører til en øjeblik-